

El món al revés

«El poder de l'Estat sempre troba justificacions a tot allò que fa, sense gens de vergonya, i si no se'n surt acaba acusant els seus acusadors de corruptes»

Els darrers dies han aparegut notícies sobre corrupció (en sentit ampli), que indubtablement ens afecten com a ciutadans que formem part, si més no jurídicament, de l'estat espanyol. Francament, em semblen esgarrifoses, aborronadores, lamentables i, per què no dir-ho, fastigoses.

El ministre d'Interior espanyol durant els anys vuitanta del segle passat, José Barrionuevo, del PSOE, ha reconegut en una recent entrevista al diari El País, que el seu ministeri controlava els Grups Antiterroristes d'Alliberament (GAL) i que van exercir terrorisme d'estat a l'estat espanyol i francès durant aquells anys. També ha confessat que es va plantejar la possibilitat d'assassinar Segundo Marey, detingut per error quan va ser confós amb un militant d'ETA, si bé el mateix ministre va demanar que l'alliberessin.

L'examant del rei d'Espanya Joan Carles I, Corinna Larsen, ha començat a fer públics els draps bruts del rei. En aquestes revelacions explica que Joan Carles arribava dels seus viatges amb "bosses carregades de bitllets", "feliç com un nen de cinc anys". A més, ha explicat que ell li deia que eren "regals dels seus amics". "Jo li deia, per Déu, què és això! I em responia que li havia donat aquest o l'altre amic. Era una situació que ell considerava normal".

Però a aquestes dues informacions cal afegir-ne d'altres del mateix tarannà. Per exemple, l'espionatge indiscriminat de l'estat espanyol a través de Pegasus a persones que pertanyen a partits i entitats plenament legals, de forma preventiva; així com que ha resultat que el famós "comitè d'experts" que assessorava el govern espanyol en plena expansió de la Covid en realitat no existia, malgrat que reiteradament el ministre s'hi referia en les rodes de premsa, mentint conscientment. En podríem detallar unes quantes més, però la limitació d'espai m'ho impedeix.

Des del meu punt de vista no hi ha dubte que el cas dels GAL és el més esgarriós, perquè va suposar l'assassinat de persones, en nom de la "raó d'estat". Aquest concepte significa que un estat es pot saltar la llei que ell mateix s'ha imposat, si la finalitat és "salvar" el mateix estat. El perill que suposa és evident, atès que quina sigui aquesta "raó" dependrà del criteri de qui en cada moment estigui en el poder, sense cap mecanisme de control. Aquesta pot ser, per exemple, mantenir la bona reputació dels governants davant la ciutadania o eliminar l'oposició política.

Però tots els casos exposats tenen elements en comú. Per exemple, que un cop han sortit a la llum pública, aquí no passa res, o almenys res del que semblaria raonable, que seria una investigació clara i transparent amb les conseqüències que se'n derivi. Ben al contrari, el "poder" encara ho amaga o ho justifica, bé perquè considera que concorre una "raó d'estat", com és el cas dels GAL o l'espionatge de Pegasus, bé perquè hi ha una causa jurídica que impedeix actuar, com en el cas del rei Joan Carles I.

En definitiva, el poder de l'Estat sempre troba justificacions a tot allò que fa, sense gens de vergonya, i si no se'n surt acaba acusant els seus acusadors de corruptes. I damunt es vanten que la llei és igual per a tothom.

El món al revés.

[nointext]